

Naravoslovno-planinski tabor na Ljubelju

ASJA ŠTUCIN

Devetletna osnovna šola spodbuja predvsem aktivne metode poučevanja. Tvrstne metode učitelji najlažje realiziramo na taborih. Kljub temu, da učenci ne sedijo za šolskimi klopmi, se zagotovo veliko naučijo.

Tabor na Ljubelju, v domu Oaza miru, smo organizirali za devetošolce letos

prvič. Presodili smo, da so naši najstarejši učenci dovolj zreli za uresničitev zadanih aktivnosti. Poudarek smo dali pohodništvu, z vmesnimi naravoslovno-raziskovalnimi vsebinami, ki smo jih prepletli z ekologijo. Raziskali smo rastišče lepega čveljca, naše orhideje, ki je na seznamu ogroženih vrst. V goste smo povabili

dva strokovnjaka z oddelka za biologijo Biotehniške fakultete v Ljubljani. Prof. dr. Kazimir Drašlar nas je spremljal na Zelenico in nas učil, kako se srčni utrip spreminja z nadmorsko višino in našo aktivnostjo. Med hojo smo beležili rezultate in jih v popoldanski delavnici še grafično obdelali. Dr. Simona Strulc Krajšek, botaničarka, pa nam je približala zeleniško floro. Z nami je bila tudi naša gibalno ovirana učenka, ki se je peljala s terenskim vozilom GRS-ja povsod tja, kamor smo šli tudi mi. Veseli smo, da smo ji omogočili to doživetje. Zahvaljujemo se Janku Jermanu in načelniku GRS-ja Slavku Rožiču za prijaznost in ustrežljivost.

Naši učenci so vsekakor odlični hodci. Bili smo še na Starem Ljubelju, Korošici in Hajnževem sedlu. Učili smo se osnov orientacije in gorništva. Gibanje na svežem zraku spodbuja apetit in odlična hrana, ki so nam jo gostoljubno postregli v domu, nam je res teknila. Tudi večerno druženje je pomemben del tabora in pripomore k navezovanju prijateljskih odnosov med učenci in učitelji. Zadovoljni in polni novih moči smo se vrnil v dolino. Zagotovo bomo lažje premagovali nove ovire v naših vsakdanjkih. Drugo leto pa se spet vrnemo.

Udeleženci tabora